

L'aigua, el refresc que s'imposa

L'interès per mantenir-se en forma l'ha revaloritzada

L'aigua mineral viu un bon moment gràcies a la preocupació general per conservar la salut i seguir dietes alimentàries sanes i naturals. D'alguna manera és una tornada als orígens. El procés de comercialització de les aigües minerals s'inicia en una època en què els balnearis i tot el que tingués alguna cosa a veure amb les aigües termals era molt considerat. Les classes benestants es podien permetre el luxe de passar temporades en aquests establiments i, si el metge ho recomanava, podien fer-se portar a casa tota l'aigua mineral que necessessin. La popularització de les aigües minerals va venir més tard, quan els mateixos balnearis començaren a embotellar les seves aigües, posant-les a l'abast d'un públic molt més ampli. La gran acceptació de tot tipus d'aigua mineral l'han convertit, des de llavors, en la beguda de taula per excel·lència.

Del doll a la taula.— La peculiaritat de cada una de les aigües minerals que hi ha al mercat depèn principalment de la situació del manantial i dels minerals que l'aigua troba en el seu camí cap a la superfície. Les aigües no carbòniques de cicle ràpid són les més abundoses. A la fotografia, dues aigües d'aquest tipus: la de Viladrau, del manantial «La Cuaranya», té propietats sedants i diurètiques, mentre la de Ribes és una aigua de baixa mineralització.